

Khi viết bài này trong chuyến tàu đi từ Prague đến Warsaw, tôi không có hy vọng sẽ tìm ra nên 1 sự thay đổi về quan điểm của người đi c,

không hy vọng lập trình VN đang sống tại VN có thể có cách nhìn khác hơn về hệ thống xã hội VN, đến thu nhận là tôi viết cho đến viết, viết quan điểm và cách nhìn của tôi. Tôi đã cố gắng để không bị xem là phiến diện nhưng quan điểm của tôi rõ ràng hơn bên này hơn bên kia, không có thói quen để ngẫm chân cùng lúc 2 quan điểm.

Không hơn mà đi đâu ta cần phải tin đâu là sự thật và chân lý. Cũng có khi đó chỉ là tuyên truyền. Tôi không tin vào đâu tôi nghe và đọc, tôi không tin vào những lời người khác nói và ép buộc tôi phải nghe. Tôi chỉ tin vào những gì tôi đã tận mắt thấy, quan sát và trải nghiệm. Tôi thích tôi tiếp nhận những luồng tin và lời nghĩ khác nhau để rút ra kết luận riêng của mình. Dù là

tuyên truyền hay không, đó cũng vẫn là cách nhìn và cách nói của những người khác, không phải của tôi.

Tôi sinh ra ở Sài Gòn, và lớn lên ở Sài Gòn. Và tôi rời Sài Gòn ngày 22/4/2009 (đến Na Uy ngày 23/4). Tôi nghĩ đến những hiểu biết về cuộc sống của con người ở VN, để thấy những góc khác nhau khác nhau của xã hội VN mà nhiều người VN sinh sống ở nước ngoài chỉ vài lần không thể thấy hết được. Trong cách nghĩ của tôi, sống trong 1 thời gian dài và ghé thăm vài lần, mới hiểu được là 2 việc hoàn toàn khác nhau. Những người sống trong nước có thể không biết nhiều về chính trị những thấy rõ những mặt xấu và hạn chế trong môi trường mình đang sống.

Ở đây tôi nói về việc tin và không tin trong xã hội VN.

Khi tôi sinh ra và bắt đầu đến trường, tôi đã được dạy về Bác Hồ, được dạy đó là vị Thánh sống hoàn hảo không vâng không còn cái gì hy sinh vì quốc gia dân tộc, không 1 xu trong tay rời khỏi nước tìm kiếm cuộc sống mới.

Tôi đã được dạy xã hội VN tốt đẹp tự do và tôn trọng con người ra sao.

Tôi đã được dạy về những điều về đời siêu việt của chủ nghĩa Marx- Lenin tôi phải học trong môn triết học ở trường, được dạy về chiến tranh, về tình thân để tranh giành bên bờ biển đất của con người VN đánh đuổi kẻ ngoại xâm.

Khi này tôi vẫn còn nhớ và tôi tin những gì tôi đã học từ trường. Tôi không nghĩ ta có thể lừa gạt con nít và nhốt nhốt những điều dối trá cho trẻ thơ. Tôi đã nghĩ dân tộc VN là dân tộc hào hùng không bao giờ nhún nhường trước kẻ xâm lược. Tôi đã nghĩ những điều này thật tuyệt vời và đáng tự hào. Tôi đã nghĩ...

Cho đến lúc này, thật khó để tôi có thể thấy những tuyên bố về chiến tranh hay con người ở Hồ Chí Minh. Tôi có thể nói, những người đã nói, tôi là 1 con người, 1 cá nhân, tôi không phải 1 con vật hay 1 cái máy cassette chỉ sao chép lại những gì tôi đã được học được nghe không qua kiểm chứng. Tôi không thể nói về những gì tôi không tin mà chỉ nghe kiểm tra qua. Có rất nhiều bằng chứng còn sót lại những vẫn rất khó để có thể thuyết phục mọi người, nên tôi quyết định sẽ không nói gì về chiến tranh và lịch sử, mà tôi đã trải qua, đúng, những mà tôi là mẹ tôi, tôi là tôi, và tôi không muốn tranh cãi.

Tôi chỉ nhìn vào những gì đang diễn ra. Và nói về những gì đang diễn ra.

Tôi đã được học về sự ưu việt và tốt đẹp của chủ nghĩa cộng sản, về những lý tưởng cao cả của người cộng sản cùng với chủ nghĩa Marx- Lenin và tư tưởng Hồ Chí Minh.

Tôi đã nghe giáo viên phân tích về sự rùng rợn của chế độ tàn bạo đang giết chết bên bờ vực thẳm, bên ngoài giàu có đẹp đẽ nhưng bên trong đang chết dần chết mòn.

Những rời tôi được đến nước ngoài. Tôi sống ở Na Uy, tôi đi qua Pháp, qua Đức, qua Tiệp

Tin và Không Tin trong xã hội VN

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen (Nguyễn Đức Hải Di)

Thứ Năm, 25 Tháng 2 Năm 2010 14:14

Khác và sắp tới sẽ là Ba Lan. Tôi phải từ chối, nếu chúng tôi hoàn toàn không thể, thì sao nó lại sắp đặt hàng loạt các nước Đông Âu và trên Thế Giới chỉ còn lại 4 nước là VN, TQ, Bắc Hàn và Cuba theo chúng tôi này ?

Tôi từ chối, nếu nhà nước cộng sản luôn lo cho dân và cho dân sắp tới do, thì sao họ phải nói dối để tranh lợi thế, và bây giờ 4 nước này cũng có rất nhiều người đã chán ghét chúng tôi ? Tôi từ chối, xã hội ngày càng phát triển và tiến bộ, vậy thì sao từ năm 1975, sau 34 năm mới người Việt tìm ra rất nhiều cách khác nhau để rời khỏi nước như vượt biên, lách chui ngấm ngấm, lao động hợp tác, môi giới lao động....?

Nhưng nước Đông Âu đã từ chối chúng tôi cộng sản, tôi có thể thấy rõ cuộc sống của họ trở nên tốt hơn rất nhiều so với trước kia. Phát triển rõ rệt. Con người không dè dặt bằng lòng chấp nhận sự phân 1 cách thế chúng tôi mà chúng tôi đứng lên để tranh vì nhân quyền và tự do dân chủ, khi họ được quyền được sống tốt thay vì những lời tuyên truyền dối trá và những phản kháng và cất lên tiếng nói của mình.

Và khi tôi được học về chủ nghĩa xã hội, tôi nhận ra xã hội VN không hề đi theo chủ nghĩa này. Theo chủ nghĩa xã hội, mọi thứ thuộc về nhà nước, sẽ phân chia giai cấp gần như không có, không có từ chối.

Xã hội VN hay TQ có thể tiếp tục tồn tại vì họ từ lâu đã từ chối chủ nghĩa xã hội ban đầu - cái xã hội lý tưởng không giai cấp, và đi theo nền kinh tế từ chối. Rất nhiều người đã nói với tôi về công nghiệp hoá, hiện đại hoá như những xã hội chủ nghĩa và đất nước ta đang đi theo con đường xây dựng xã hội chủ nghĩa, thế nhưng họ đã bệnh võc mù quáng mà không nhìn lại 1 chút để nhận ra sự tiếp tục phân 180 độ giữa mô hình chủ nghĩa xã hội và những gì nhà nước đang thực hiện. Kêu gọi công nghiệp hoá, hiện đại hoá và khuyến khích mọi người làm giàu, vậy là từ chối. Đó là lý do TQ, VN có thể tồn tại.

Tôi tiếp tục tin và không tin trong xã hội VN. Tôi sinh ra là 1 con người và tôi sống như 1 con người, không muốn làm con rối để bắt giữ tay.

Tôi đã được dạy về tình yêu nước không khuất phục của con người VN. Nhưng khi cuộc đời tình của sinh viên tôi ra chúng tôi đi TQ liên quan đến vấn đề Hoàng Sa, Trường Sa, họ bắt đàn áp và bắt giữ. Tôi cũng đã bắt đầu vì bị tình cảnh TQ. Chỉ vì yêu nước. Nhưng công an bắt giữ mẹ tôi và những người khác nói rằng mẹ tôi bắt đầu vì lý do tiếp tục không xin phép (không dùng từ "bị tình"), nhưng không nói được mẹ tôi tiếp tục phải xin phép ở đâu. Và từ sau đó họ bắt đầu chú ý đến gia đình tôi. Họ đọc mail, họ nghe điện thoại, họ theo dõi... 1 lần mẹ

tôi nhận ra 1 con cá và bắt o “Tôi trông anh quen lắm !”, con cá bắt o “Không, làm sao quen được.” Không lâu sau khi chính thức gặp tôi ở phòng ng, người công an PA35 bắt ra, chính là con cá, hỏi tôi “Sao, thấy quen không?”

Khi mà tôi bắt đầu viết blog, tình hình trở nên khác đi. Đôi khi công an đến nhà tôi và hỏi về gia đình và học hành, 1 cách bắt thăm dò. Và đôi khi công an gọi tôi thuyết trình, bắt tôi báo tình hình thì là như hàng ngày đến an ninh, đến quan hệ ngoại giao của VN và TQ. 1 người công an khi đi quán cà phê cũng nói thăm dò, thốt ra những gì mà tôi viết là không có gì sai, nhưng không nên viết trên blog như thế cho người khác thấy, nếu bắt xúc mà tôi có thể viết nhút nhát.

Tình hình không được nghiêm trọng đến như hàng ngày đến việc học của tôi. Tôi vẫn được đến trường như bình thường và cũng không ai xuất hiện để dè dặt và gây khó dễ. Tôi cũng không nghĩ họ có nói gì với các giáo viên hoặc nhân viên trong trường. Không tôi mới nghiêm trọng.

Nhưng mà tôi không thể tiếp tục làm việc. Công việc đang làm dở bỏ ngừng nữa chừng, không 1 lý do rõ ràng, chỉ vài lời gì thích như ngừng mà học hỏi tiếp. Có 1 giai đoạn mà tôi hoàn toàn không có việc làm, và càng lúc càng đến. Mỗi khi mà tôi đến 1 nơi làm mới, họ đều đến nói đôi lời với tôi về việc giám đốc đến đến dò.

Có 1 người khác sẽ không tin và cho rằng đó là đi lừa dối trá. Trong xã hội VN, người ta có câu “1 lừa dối nói trăm lần, ngàn lần sẽ trở thành sự thật.” Nhưng đi lừa nhà nước bắt ta phải tin, đến đến ta tin không cần đến đo suy nghĩ để kiểm chứng mà cứ xác thực. Ta tin vì ta đang sống trong xã hội này, ta tin vì ta đang đi đến để đến này. Ta tin để tiếp tục sống. Còn nếu lừa dối khó tin rút cuộc lại là sự thật. Nhưng lừa dối tôi và cả, nếu đến nghe từ ai đó xa lạ, có lẽ tôi sẽ không bao giờ tin. Nhưng vì đó là những chuyện đang thực sự xảy ra và tôi đã từng mất có mặt, chứng kiến và trải qua.

Tôi cũng đã thấy họ bôi nhọ danh mà tôi cùng những người khác bắt đầu chính kiến bắt những người bôi xấu truyền bá chí học trên chính báo chí. Tôi đã được học trong chính nền giáo dục VN về xã hội phong kiến khi người phụ nữ không được nói lên suy nghĩ của mình, không được đặt câu hỏi thắc mắc và phản kháng. Nhưng ngày nay rút cuộc trong chính xã hội hiện đại, không chỉ phụ nữ mà tất cả mọi người nói chung không được phép từ chối nói lên cách nghĩ của họ, không được phản kháng và báo tình hình được.

Chúng ta nhìn thấy vấn đề án bauxite, bắt chấp bắt kiến nghị của rất nhiều người không ngừng hỏi ký vào, họ vẫn tiến hành dù biết rõ mức độ nguy hại của khai thác bauxite đến môi trường, đến

đ&t và ngu&n n&c, đ&n cây c&i xung quanh. Khai thác bauxite, không loài sinh v&t nào đ&i n&c có th& s&ng đ&c và con ngu&i m&c b&nh l&, TQ đã đóng c&a 1 lo&t các nhà máy bauxite t&i n&c h& và sang VN ti&n hành. Khai thác bauxite, các cây nh& chè, cà phê.. đ&c tr&ng & vùng Tây Nguyên không th& tr&ng và m&t vài trăm năm đ& có th& tr&ng l&i. Ch&a k& đ&n vi&c khi ti&n hành đ& án bauxite, nhà n&c TQ đ&a nhân dân TQ sang làm vi&c đ&n t&i vi&c ngu&i dân VN th&t nghi&p. V& kinh t&, bauxite tr&c khi thành nhôm s& đ&c làm thành alumina, VN không đ& đ&n đ& alumina luy&n thành nhôm, và theo giá th& tr&ng, alumina r&t r& so v&i nhôm. Nh&ng đ&u quan tr&ng nh&t m&i ngu&i đ&u ph&i c&nh báo là v&n đ& an ninh đ&t n&c. Có th& quan đ&im chính tr& khác nhau, nh&ng đa ph&n ngu&i VN đ&u căm ghét TQ (nh& cách TQ căm ghét VN). Nhìn nh&ng gì TQ đã làm v&i Tây T&ng và Tân C&ng và tham v&ng bá quy&n l&n sang c& l&c đ&a đen, tôi không nghĩ TQ có th& b& qua th&o th&t th&a VN. Nhà n&c VN hoàn toàn không quan tâm đ&n b&n ki&n ngh&. V&n đ&ng ý ký và ti&n hành đ& án bauxite.

Tôi đã đ&c h&c v& tinh th&n đ&u tranh b&t khu&t không nhún nh&ng và lòng yêu n&c c&a ngu&i VN. Nh&ng tôi đã th&y h& b&t gi&, đàn áp và gây khó đ& cho nh&ng ngu&i bi&u tình ch&ng TQ vì &nh h&ng đ&n an ninh và ngo&i giao gi&a 2 n&c. Tôi đã th&y nhà n&c h&ng hái lên ti&ng ngay khi 2 c&nh sát M& đánh 1 sinh viên VN vì anh này không đ& ti&ng Anh và 2 bên không hi&u nhau. H& lên ti&ng và th&i ph&ng s& vi&c, trong khi đó v&i nh&ng gì TQ đã làm v&i ngu& dân VN, h& trì hoãn 1 th&i gian tr&c đ& lu&n và s& b&c xúc c&a dân chúng m&i r&t r& lên ti&ng chút ít và sau đó ti&p t&c gi&im l&ng.

T&p chí Du L&ch kh&ng đ&nh ch& quy&n Hoàng Sa, Tr&ng Sa thu&c VN b& đ&nh ch&. Trong gi& h&c, khi các h&c sinh lên ti&ng nh&c đ&n Hoàng Sa, Tr&ng Sa và công hàm c&a Ph&m Văn Đ&ng, giáo viên c&a tôi đã nói, theo cách các công an khác v&n nói, đây là v&n đ& “nh&y c&m” không nên bàn đ&n. R&t nhi&u lúc h& ch& tr& l&i vu v&, “Đ&y là v&n đ& “nh&y c&m” đ& nhà n&c lo.” Nh&ng rút cu&c tôi ch&ng th&y chút hành đ&ng rõ r&t nào c&a nhà n&c. H& không cho phép ngu&i dân đ&c quan tâm.

Tôi đã s&ng trong lòng ch& đ& này. B&y gi& tôi đang s&ng trong 1 n&c khác và th&i gian v&a qua may m&n tôi đã có c& h&i đ&n thăm 1 s& n&c t&i Châu Âu. Tôi đã nhìn, đã th&y, đã quan sát và so sánh. T&i Na Uy, Pháp, Đ&c, Ti&p Kh&c và Ba Lan, giáo đ&c đ&u mi&n phí và h&c sinh không ph&i t&n 1 xu khi đ&n tr&ng. & VN m&i ngu&i đ&u than th& chuy&n h&c phí tăng càng lúc càng cao, đ&n đ&n vi&c b& h&c c&a nhi&u ngu&i ngh&o vì không có đ&u ki&n đ& đi h&c.

Tôi th&y h& tôn tr&ng m&ng s&ng, tôn tr&ng dân h&. T&i Na Uy, ngu&i th&t nghi&p không th& tìm vi&c làm, dân t& n&n, ngu&i điên, ch&m phát tri&n, tàn t&t, ngu&i già... đ&u đ&c nhà n&c c&p ti&n nuôi. Có nh&ng tr&ng h&p ngu&i b&nh, nhà n&c b& ti&n đ&a ngu&i m& t& n&c khác

sang sẵn sóc con. Họ c&p ti&n cho ng&#&i tâm th&n mua r&#&u và thu&c lá, nghe có l& h&i k& l&, nh&ng theo cách h& nghĩ, đó là nhu c&u bình th&ng c&a ng&#&i tâm th&n. Tôi đã t&ng c&#&i vì c& h& th&i ph&ng, vi&t báo và ph&ng v&n con gái 1 ng&#&i đàn ông b& tù 3 ngày trong Th& chi&n th& 2, nh&ng rút cu&c nó ch& b&t ngu&n t& nguyên nhân: h& tôn tr&ng dân h&, t&ng cá nhân trong đ&t n&#&c h&, và s& l&ng ng&#&i ch&t quá ít.

T&i 1 n&#&c B&c Âu, 1 l&n 1 th& tr&ng ph&i đ&ng lên xin l&i nhân dân trong thành ph& vì 1 con đ&p m& ra và đóng l&i đ&u đ&n m&i ngày, 1 l&n s&m ho&c tr& vài phút ch&t ch&t 1 con thiên nga, &nh h&ng đ&n sinh thái.

T&i Pháp, m&i khi giá c& xu&ng th&p, nông dân đi bi&u tình và nhà n&#&c đ&n bù 1 s& ti&n nh&t đ&nh cho h&.

T&i Đ&c, 1 l&n các ô tô đ&u đ&#& thông báo v& vì c& có tr& con trên tuy&n đ&ng dành riêng cho xe ô tô ch&y t&c đ& cao, đây là 1 c&u bé 9 tu&i tr& xe buýt quy&t đ&nh t& đi b& đ&n tr&ng, sau vài phút xe c&nh sát đ&n và đ&a th&ng c&u bé đ&n tr&ng h&c. v.v...

T&i VN. Cháy nhà. S&p nhà khi v&a thi công công trình. Lũ và đ& báo th&i ti&t sai. S&p c&u. Cây đ&. Dây đi&n r&t. “Lô c&t” ch&n đ&ng. Tai n&n giao thông. Ung th& vì th&c ăn kém v& sinh và môi tr&ng ô nhi&m. V&ng vào c&t đi&n và ng&t đi&n quá tr&... Ng&#&i ta có th& ch&t vì hàng trăm hàng nghìn cách khác nhau.

& đây tôi không mu&n chê bai ch& trích đ&t n&#&c tôi và v&ng ngo&i tầng b&c n&#&c ngoài. Đ&n thu&n tôi ch& nói lên s& th&t. Nói lên nh&ng gì tôi đã nhìn th&y, đã quan sát t&n m&t. Và tôi t& h&i, 1 nhà n&#&c có t&t không khi m&ng ng&#&i xem nh& c& rác, bao nhiêu ng&#&i ch&t h& không quan tâm, đôi khi vì s& l&ng quá l&n h& ph&i đ&ng ra nói vài l&i sáo r&ng cho qua và đ&n bù vài tri&u cho xong ? 1 nhà n&#&c có t&t không khi h& hoàn toàn không quan tâm đ&n đ&i s&ng và quy&n l&i c&a nhân dân h& ? 1 nhà n&#&c có t&t không khi h& ký ti&n hành 1 đ& án nhân dân đã ký ki&n ngh& ph&n đ&i ? 1 nhà n&#&c có t&t không khi sau đ& án bauxite h& chuy&n sang đ& án đi&n h&t nhân ? 1 nhà n&#&c có t&t không khi h& đàn áp t& công nhân đ&n nông dân, t& Công giáo sang Ph&t giáo ? 1 nhà n&#&c có t&t không khi h& ph&i theo dõi, bôi x&u, vu kh&ng, ch&n đ&ng kinh t&, đàn áp và b&t gi& nh&ng ng&#&i b&t đ&ng chính ki&n ?

1 b& lãnh đ&o có t&t không khi h& có th& tuyên b& trên báo chí h& là nô b&c c&a dân nh&ng v&i báo chí n&#&c ngoài h& b&o dân chúng là con cái nhà n&#&c, con h& h& đóng c&a d&y riêng trong gia đình h&, không c&n hàng xóm ph&i g&c c&a can thi&p ? 1 b& lãnh đ&o có t&t không khi ch& t&ch n&#&c sang Cuba tuyên b& VN và Cuba đang thay phiên canh gi& hoà bình cho Th& Gi&i, nh&ng b&n thân h& không dám lên ti&ng v& vì c& các ng& dân b& b&t gi& và c&#&p bóc trên bi&n Đông và không dám đ& c&p đ&n Hoàng Sa, Tr&ng Sa v&i l&i nói m& h& đó là v&n đ& “nh&y c&m”, đ&ng bàn t&i, đã có chính sách c&a nhà n&#&c? (& nh&ng n&#&c khác theo quan ni&m c&a h&, ban lãnh đ&o là do nhân dân b&u ra và đóng thu& nuôi, h& ph&i đ&i đi&n cho dân và tôn tr&ng quy&n l&i c&a dân, không thích, dân có quy&n thay 1 ban lãnh đ&o khác).

Nếu xã hội tốt, thì sao từ năm 1975 - đến giờ là Thế kỷ mới, cho đến nay trong suốt 34 năm, mọi người đều kéo nhau ra đi để tiếp tục sống bằng hàng trăm hàng nghìn cách khác nhau và người Việt không phải trên TG? Nếu xã hội tốt, thì sao những người ra đi đã phải đi không muốn và ? Tôi đã đi, đã gặp và trò chuyện với rất nhiều người Việt ở Đông Âu, và họ đều chỉ muốn và chỉ không muốn và sống. Và rất nhiều người VN tôi biết không muốn trở về. Đó không phải là không yêu nước.

Nói thế này, tôi cũng không muốn và. Tôi không về được và cũng không muốn và. Đó không phải là không yêu nước. Đó không phải là không muốn góp phần xây dựng đất nước. Tôi đã từng viết 1 bài về vấn đề đó. Mọi người chúng ta đều muốn làm gì đó cho đất nước, nhưng rút cuộc công sức sẽ chuyển thành tro bụi và để sông đổ biển vì bọn có thể xây dựng được gì trong xã hội 1 thế kỷ xây 9 thế kỷ phá này ?

Ông thợ mộc đeo trên tay cái đồng hồ vài chục ngàn đô, trong khi nhân dân phải cật lực làm việc mà sinh ra có để tiền cho con đóng học phí, các công nhân phải làm việc cật lực chỉ có vài trăm ngàn 1 tháng, các nông dân bị chèn ép giá đất đến độ phải kéo đi biểu tình...

Đây không phải là xã hội chủ nghĩa như cái họ đang rao giảng như nhét tuyên truyền cho mọi người, khi có những người làm việc cật lực, nên nên chờ đợi đến độ phải tìm những công ty môi giới tìm cách sang các nước Đông Âu làm việc cho nhà máy (tôi đã gặp họ) trong khi có những người có thể bay 1 chuyến từ Hà Nội vào Sài Gòn chỉ để ngủ 1 đêm để đi không khí, có những người để học 800 đô mà mua thay 1 cái và đến sinh nhật thì tặng bạn bè mình đi 1 cái @.

Và tôi thì hỏi. Tại sao chúng ta lại phải cam chịu chấp nhận ? Tại sao chúng ta không thức dậy và phản kháng ? Tại sao chúng ta không thức dậy để tranh cho cuộc sống tốt đẹp hơn ? Tại sao chúng ta không làm gì đó cho đất nước, thay vì chờ đợi hoặc bỏ sang nước ngoài và không còn quan tâm đến VN nữa ?

Tại Ba Lan công nhân đình công và thức bùng cách mạng với sự dẫn dắt của Giáo Hoàng. Quân cộng sản domino đổ đổ tiên đến đến hàng loạt các quân cộng khác đến 1 loạt thì các nước Đông Âu. Người dân biểu tình hoà bình vì nhân quyền và tự do dân chủ, và người lính họ súng chỉ vào nhân dân họ. Tại Đức, khao khát tự do người ta tìm cách vượt qua bức tường Berlin Đông sang Tây (nhân dân VN trước đây hàng loạt kéo nhau vượt biên gây chết hàng triệu người) đến đến kết quả cuối cùng là giải thể cộng sản và người ta đã có chế độ tự do từ ngày 9 tháng 11 năm 1989. Bức tường Berlin sụp đổ).

- Vì tá do. - Vì quyán sáng. - Vì táng lại. -

Há đã đáng lên. Nái dáy. Phán kháng . Cát lên táng nái nói và đòi hái cho tá do dân chá. Nháng liáu nhán dân VN sá tranh đáu cho cuác sáng tát đáp hán hay táp tác cam cháu nháng mác ruáng thái nát cáa chá đá vái quan niám đáng yêu quáe háng Tá quác và yêu nháa nác và suy nghĩ an ái xã hái đáng đán dán phát trián ? (á váng, xã hái đáng tán bá, đáng thá 169 trong danh sách vá nháng nái cá đáu kián sáng tát trán Thá Giái, và cách đáy vái năm 1 tá báo chánh tháng cáa VN đã viát, VN mát 175 năm đá đáu i káp Singapore vái đáu kián Singapore đáng yán - đáu náy là không thá cá).

Nhán dân VN sá đáng lên tá quyát đánh cho sá phán dân tác, hay chá váng chá đái sá can thiáp cáa Má (tái sao Má phái can thiáp ? Háy nhán cách Obama không dám táp Dalai Lama chá vái sá phát lòng TQ) và hán nhất khiáp nhác (cá lá sá VN sá nhá TQ trong sá kián Thián An Môn đã cho xe tăng cán qua sá sinh vián biáu tánh ?) vái lái nguá bián VN là nác nhá không đánh lái TQ nán phái cái đáu ? (Đái Loan, Singapore... cá phái nác nhá không ? Tái sao nháng nác náy không sá TQ ?)

Nháa nác náy và nháng ngái tá nhán mánh yêu nác hán ngái khác chá vái bánh vác Đáng và chá đá luán tìm ra cách giái thách và bián mánh cho mái sá kián và ván đá, nháng tái sao thay vái tìm cá, tìm cách giái thách khoá láp cho qua chuyán, chúng ta không tìm giái pháp và làm gái đá cái thián nháng mát không tát áy ?

Tái sao thay vái chá đái cho 1 đáu không bao giá đán - sá can thiáp cáa 1 nác khác, chúng ta không tá quyát đánh cho sá phán cáa chánh mánh ?

Tái sao thay vái cam cháu sáng cáng nháng mác ruáng láng đán cáa xã hái và nháng lái giái thách kháp khiáng, chúng ta không đáu tranh cho cuác sáng tát đáp hán ?

Tái buác phái tin. Tái muán tin. Nháng khác nhiáu ngái, máu phán kháng đã cá sán trong tái.

Tái đác nháng cách nghĩ khác nhau. Tái so sánh. Tái phán tách. Tái đát cáu hái. Tái nhán vào thác tá.

Tái xem xét ván đá. Tái kát luán.

1 tá brochure giái thiáu vá buái trián lám tái ác cáng sán tái Tiáp Khác.

“Museum of communism Dream Reality Nightmare.”

Nháng đáu tái đã nói, các bán không tin và hái tái báng cháng thuyát phác đáu, thá các bán

Tin và Không Tin trong xã hội VN

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen (Nguyễn Đác Hái Di)

Thứ Năm, 25 Tháng 2 Năm 2010 14:14

đã bao giờ thác mác và nghi ván vá nháng điáu các bán đã đác dáy dá bao lâu nay cháa ?
Các bán có bao giờ nghi ngá tính xác thác cáa nháng điáu áy hay trong quan niám cáa bán nhà
nác không thá tuyên truyán áp đát đái trá cho dân chúng và vái bán sáng trong đát nác này,
các bán cán phái đát lòng tin tuyát đái vào nhà nác này và bán tin (hoác thuyát phác bán thân
phái tin) ráng ban lãnh đáo đáu đang cá gáng hát sác mình đá làm nháng điáu tát đáp nhát cho
xã hái VN ?